

§ 62.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om umyndiges Midler af 26. Maj 1868 § 11 samt ved de i Forordning 11. September 1839 § 6, jfr. § 7, Skifteloven 30. Nov. 1874 §§ 14, 58, 59 og 64, Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 § 795 givne Regler om Beskikkelse af særlig Værge.

Kapitel VIII.

Om umyndiges og sindssyges Erstatningsansvar og om sindssyges Retshandler.

§ 63.

Barn under 15 Aar er erstatningspligtigt for skadegørende Handlinger efter samme Regler som Personer over denne Alder; dog kan Erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for saa vidt det findes billigt paa Grund af manglende Udvikling hos Barnet, Handlingens Beskaffenhed og Omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig Forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes Evne til at bære Tabet og Udsigten til, at Skaden kan faas godtgjort hos andre.

§ 64.

En Person, som paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand har manglet Evnen til at handle fornuftmæssigt, er erstatningspligtig for skadegørende Handlinger efter samme Regler som sjælssunde Personer; dog kan Erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for saa vidt det findes billigt under Hensyn til Personens Sindstilstand, Handlingens Beskaffenhed eller Omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig Forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes Evne til at bære Tabet og Udsigten til, at Skaden kan faas godtgjort hos andre.

Har den skadegørende ved Misbrug af Beruselsesmidler eller paa lignende Maade forbigaaende hensat sig i en Sindstilstand som ovenfor nævnt, er en Lempelse i Erstatningsansvaret udelukket.

§ 65.

Har en Person, som paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand manglede Evnen til at handle fornuftmæssigt, truffet en Aftale, er denne ikke bindende for ham, og enhver af Parterne skal tilbagelevere, hvad han har modtaget, eller hvis Tilbagelevering ikke kan ske, erstatte dets Værdi. Den, som manglede Evnen til at handle fornuftmæssigt, er dog kun pligtig at yde saadan Erstatning i det Omfang, hvori det modtagne er brugt til passende Underhold for ham eller i øvrigt skønnes at være kommet ham til Nytte.

Var den anden Part i god Tro, kan der, uanset om nogen Opfyldelse af Aftalen har fundet Sted, i det Omfang, hvori det findes billigt, tillægges ham Erstatning for det Tab, som Aftalen har medført.

Kapitel IX.

Forskellige Bestemmelser og Overgangsbestemmelser.

§ 66.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1922.